

РЕШЕНИЕ

№ 4994

гр. София, 28.09.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 01.09.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **13892** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба от [фирма] - [населено място], представлявано от управителя В. Х. Т. срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22220618007969-091-001/26.07.2019г., издаден от Р. Р. Б. – орган, възложил ревизията и Методи К. М. – ръководител на ревизията, потвърден и изменен с Решение № 1789/22.10.2019г., издадено от Директор на Дирекция "ОДОП" С., с който на дружеството не е признато право на данъчен кредит в размер на 5 099.40 лв. по фактури на [фирма], [фирма] и [фирма] и са начислени лихви за просрочие в размер на 1580.54 лв. Жалбоподателят оспорва ревизионния акт като незаконосъобразен - постановен при съществено нарушение на материалните и процесуални норми. Моли да бъде отменен като незаконосъобразен и необоснован обжалвания РА.

В съдебно заседание и по съществуващото на спора, жалбоподателят, редовно призован, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Ответната страна Директорът на Дирекция "ОДОП" - С. при ЦУ на НАП чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли като неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, становищата на страните и съобрази приложимия закон, намира за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22220618007969-020-001/18.12.2018 г.,

върчена по електронен път на 28.12.2018 г., изменена със Заповед №Р-22220618007969-020-002/25.03.2019 г., издадени от Р. Р. Б. - началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед №РД-01-803/07.06.2017г. на директора на ТД на НАП С., е възложено извършване на ревизия на [фирма] за установяване на задълженията на дружеството по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ за данъчните периоди от 01.12.2012 г. до 31.12.2017 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22220618007969-092-001/10.06.2019 г., връчен на ревизираното лице на 17.06.2019 г. по реда на чл. 32 от ДОПК. Не е направено възражение по чл. 117 ал. 5 от ДОПК.

Ревизията приключва с РА №Р-22220618007969-091-001/26.07.2019 г., издаден от Р. Р. Б., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията и Методи К. М., на длъжност старши инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията. РА е връчен на 08.08.2019 г. по електронен път.

В хода на ревизионното производство органът по приходите е констатирал, че основна дейност на [фирма] през ревизирания период е дезинфекция, дезинсекция и дератизация. Дружеството разполага с машини, транспортни средства и назначени лица за осъществяване на дейността си. С оглед установяване спазването на изискванията на ЗДДС, той е връчил на ревизираното лице искания за представяне на документи и писмени обяснения /ИПДПОЗЛ/ с изх. №Р-22220618007969-040-001/04.01.2019 г. и изх. №Р-22220618007969-040-002/25.03.2019 г., с които е изискал първични, счетоводни, търговски и други документи, както и конкретна информация, в т. ч. по доставките на процесните доставчици. В отговор дружеството е представило изисканите документи. С Протокол №Р-22220618007969-ППД-001/26.03.2019г. са приобщени документи, събрани в хода на приключила преди ревизията проверка, документирана с Протокол №П-22220618083231-073-001/12.12.2018 г. Извършени са други процесуални действия, подробно описани в РД.

Ревизиращият орган е констатирал, че през ревизираните периоди [фирма] е упражнило право на приспадане на данъчен кредит по фактури на [фирма] /през м. 12.2012 г., м. 03.2013 г. и м.04.2013 г./, [фирма] /от м. 03 до 06.2017 г./ и [фирма] /през м. 06.2017 г. и м. 11.2017 г./. На посочените дружества са извършени насрещни проверки, за резултатите от които са съставени протоколи с номера и дати, конкретно цитирани в РД. Установено е следното:

1. На [фирма] е връчено ИПДПОЗЛ по реда на чл. 32 от ДОПК, като в указания срок не са представени документи и обяснения. След срока са представени: декларации, фактури и приемо-предавателен протокол. В писмено обяснение е посочено, че дружеството е с прекратена дейност от 2013г. и не разполага с обекти. Тъй като са изминали 5 години от издаването на фактурите, същите не се съхраняват, а има достъп единствено до фактуриращата програма. Не се съхраняват и счетоводни справки. Съгласно обяснението, плащането е извършено в брой. Декларирано е също, че стоките са доставени на ревизираното лице. От представените фактури е установено, че предмет по тях са: двд с принт лого, адаптер, кабел интерфейс, джоб кристал, папки мат и тонер хартия. Във фактурите е посочено, че плащането е в брой. След проверка в информационната система на НАП органът по приходите е констатирал, че издадените на [фирма] фактури са отразени в дневника за продажби.

Към съответните периоди в [фирма] е имало назначени на трудов договор две лица на длъжност „продавач на нехранителни стоки“. Дружеството има задължения в особено големи размери.

От ревизираното лице по доставките са представени: фактурите, съгласно които предмет на доставка са: DVD с принт лого - по ф.№00003974/17.12.2013г. и ф.№000003973/17.12.2012г.; по ф.№4225/04.03.2013 г. предмет са адаптер, кабел интерфейс, папки, джоб и др. канцеларски материали; по ф.№4264 предмет са CD-R, тонер касета и логитех алто канектаксесоар; по ф.№4265 предмет е surge power protector, хартия, аксесоари и др.; по ф. №4271 предмет е флашкарта, самозалепващи етикети, глава, мастило за принтер и др. Идентично е съдържанието и на ф.4295. Към всяка фактура има приложени приемо-предавателни протоколи. Плащането е в брой. Съгласно дадено писмено обяснение, доставките касаят закупуване на канцеларски и офис материали.

2. На [фирма] е връчено ИПДПОЗЛ по електронен път, като в указания срок не са представени документи и обяснения. След срока са представени копия на фактури с предмет: ламарина, шина, тръби - по ф.№100000710/28.03.2017 г.; ламарина - по ф. №[ЕГН]/18.04.2017 г.; профили и поцинкована ламарина с доставка - по ф.№1000000908/30.05.2017 г. и ламарина - по ф. №10000966/14.06.2017 г.; копия на дневни отчети от ЕКАФП; свидетелство за регистрация на ЕКАФП; фактури на предходен доставчик и счетоводни хронологии.

След проверка в информационната система на НАП органът по приходите е констатирал, че издадените на [фирма] фактури са включени в дневника за продажби за съответния данъчен период. Към периодите на фактуриране в [фирма] не е имало назначени лица на трудов договор.

От страна на ревизираното лице са представени идентични документи - фактури с касови бонове към тях и осчетоводяване по сметка 3041/501. В писмено обяснение е посочено, че доставките касаят закупуване на материали, които са използвани за изграждане на коминни тела по сделки с [фирма].

3. На [фирма] е връчено ИПДПОЗЛ, като в отговор дружеството е представило 2 фактури с предмет „съгласно договор за консултантска услуга“, дневни финансови отчети и счетоводни справки. Договор не е представен. Плащането е извършено в брой.

След проверка в информационната система на НАП органът по приходите е констатирал, че издадените на [фирма] фактури са включени в дневника за продажби за съответния данъчен период. Към периодите на издаване на фактурите в [фирма] не е имало назначени лица на трудов и граждански договор. Дружеството има задължения към бюджета.

От страна на ревизираното лице са представени фактури и касови бонове. Представен е и договор от 14.06.2017 г. с предмет: Изпълнителят „да оцени състоянието на закупвани от Възложителя части и агрегати от употребявана машина за производство на спирално навити тръби; да консултира Възложителя относно необходимите ремонти и/или конструктивни промени на закупените части и агрегати, така че те да могат да бъдат използвани за производство на спирално навити тръби; да пусне машината за производство на спирално навити тръби в експлоатация и да обучи служител на Възложителя да работи самостоятелно с машината“. Фактурата е осчетоводена по сметка 207 в стойността на машината. При проверката на документите е обяснено, че доставената услуга е във връзка с пускането на машината.

В друго дадено обяснение ревизираното лице е посочило, че във връзка със закупуване на машина на старо за производство на спировъздуховоди се е наложил предварителен оглед на всички нейни части от специалист - машинен инженер. Тъй като с такъв специалист [фирма] не разполага, е започнало търсене и така се е стигнало до г-н Б. /същият съгласно извършена в хода на ревизията насрещна проверка на [фирма] е управител на дружеството/. Последният е осигурил подходящ специалист „машинен инженер“ - М. Т.. След извършен оглед на оборудването Т. е преценил, че машината може да бъде възстановена и пусната в експлоатация. Чак след този оглед [фирма] е започнало поетапно да закупува отделни части и агрегати от машината. Те са били предавани в складовата база за съхраняване, за което са подписвани приемо-предавателни протоколи. Транспортът до [населено място], където с личен труд и със собствени средства е извършено възстановяването на машината, съгласно указанията на инж. Т., е осъществен с товарен автомобил СА 1332 ТН. Поради специфичността на задачата, в договора, който [фирма] е сключило за закупуване на машината, изрично е заложено, че възнаграждение ще се заплати само при постигане на краен резултат - пускане на машината в експлоатация. За пет - шест месеца, благодарение на съдействието на г-н Т., задачата е била решена успешно, за което са подписани съответните протоколи, представени и на ревизията.

Предвид така изложената фактическа обстановка ревизиращият орган е заключил, че по фактурите на [фирма], [фирма] и [фирма] не се доказва реално извършена доставка, по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС и настъпило данъчно събитие, съгласно чл. 25, ал. 2 от ЗДДС. Счетено е, че не са представени документи, доказващи извършването на услугата, респ. прехвърляне собствеността на стоката, налагащо извод, че фактурите, издадени от преките доставчици са с цел симулиране на реална икономическа дейност, за да се заобиколи заплащането на данъчни задължения. Непредставянето на всички изисквани документи от страна на горепосочените доставчици с връчените им искания е поставило ревизиращия екип в невъзможност да установи реалността на извършените към ревизираното лице доставки, да направи проверка в счетоводството на доставчиците, да извърши съпоставка с данните в търговската и счетоводна документация на ревизираното лице, осчетоводяването на покупката на доставки, както и проверка на предходните доставчици за произхода на доставките. В резултат на горното, органът по приходите е отказал право на приспадане на данъчен кредит по спорните фактури на посочените доставчици, на основание чл. 68, ал. 1, във връзка с чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС.

Във връзка с упражнено от [фирма] право на данъчен кредит по фактури на [фирма] /цитирани на стр. 12 от РД/ и извършена корекция от ревизираното дружество в последващ период по тези фактури, за времето на неправомерното ползване на данъчен кредит ревизиращият орган е начислил лихва за просрочие за м. 10.2017 г. в размер на 40.19 лв.

РА е оспорен по реда на чл. 152 и следващите от ДОПК пред директора на ДОДОП – С., във връзка с която е постановено Решение №1789/22.10.2019г., с което: 1./ РА е отменен в частта на установените резултати по ЗДДС за данъчни периоди: м. 12.2012г., м.03.2013г., м. 04.2013 г., м. 03.2017 г., м. 04.2017 г. и м. 05.2017г., като Директорът на ДОДОП – С. е изложил мотиви, че са представени документите за фактическото изпълнение на доставките и са изпълнени изискванията на ЗДДС, поради което правото на приспадане на данъчен кредит по спорните фактури на [фирма] и [фирма] следва да бъде признато. ; 2./ РА е изменен като установения

резултат по ЗДДС за данъчен период м. 06.2017 г. в размер на 2 209.78 лв. ДДС за внасяне, е определен на 1 853.08 лв. ДДС за внасяне, ведно със съответните лихви.; 3/. РА е потвърден в останалата оспорена част за м. 10.2017 г. и м. 11.2017 г.

РА е оспорен по съдебен ред с жалба вх. № 53-04-1097/30.10.2019г., подадена чрез ДОДОП – С. до АССГ. Жалбата е депозирана в срока по чл.156, ал.1 от ДОПК, от активно процесуално легитимирано лице, срещу подлежащ на оспорване акт и след изчерпване на задължителния административен ред за обжалване, с оглед на което, съдът приема, че правото на жалба е надлежно упражнено и депозираната жалба като редовна и допустима подлежи на разглеждане по същество.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи по съществуто на правния спор:

РА е издаден от компетентни органи по смисъла на чл.119, ал.2 ДОПК. РА е издаден в установената писмена форма, мотивиран е с посочване на фактическите и правни основания за издаването му, като съдържа и доспозитивна част в табличен вид с посочени основание, период и размер на установени данъчни задължения. Съгласно чл. 120, ал. 2 от ДОПК РД е неразделна част от РА и в този смисъл изложените в него мотиви се ползват и като мотиви на РА. Не се установяват съществени процесуални нарушения в ревизионното производство, които са самостоятелно основание за отмяна на РА като незаконосъобразен.

Относно материалната законосъобразност на обжалвания РА.

Предмет на оспорване е РА в потвърдената и изменената му част относно доставките на [фирма] за данъчен период м. 06.2017 г. и м. 11.2017 г., както и в частта на начислените лихви за м. 10.2017 г. във връзка с корекция на упражнено право на данъчен кредит по доставки на [фирма].

Съдът намира за необоснован извода на ревизиращите, че по фактурите от [фирма] не се доказва реално извършена доставка, по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС и настъпило данъчно събитие, съгласно чл. 25, ал. 2 от ЗДДС. Този извод почива единствено на констатацията, че към периодите на издаване на фактурите в [фирма] не е имало назначени лица на трудов и граждански договор, както и че дружеството има задължения към бюджета.

Съдът счита, че ревизираното лице е изпълнило задължението си да представи документи, доказващи извършването на услугата по договор от 14.06.2017 г. с [фирма] с предмет: Изпълнителят „да оцени състоянието на закупувани от Възложителя части и агрегати от употребявана машина за производство на спирално навити тръби; да консултира Възложителя относно необходимите ремонти и/или конструктивни промени на закупените части и агрегати, така че те да могат да бъдат използвани за производство на спирално навити тръби; да пусне машината за производство на спирално навити тръби в експлоатация и да обучи служител на Възложителя да работи самостоятелно с машината“.

Установено е, че услугата е осъществена от специалист - машинен инженер, който е осигурен от [фирма] -инженер М. Т.. Издадени са две фактури с №№ [ЕГН]/29.06.2017г. на стойност 4700 лева и [ЕГН]/28.11.2017г. на стойност 6200 лева, плащането по които е извършено от ревизираното лице в брой, като са представени касови бонове, като е ползван данъчен кредит в размер на 2180.00 лв. Издадените на [фирма] фактури са включени в дневника за продажби за съответния данъчен период. Фактурите са осчетоводена по сметка 207 в стойността на машината. При проверката на документите е обяснено, че доставената услуга е във връзка с пускането на

машината.

Съгласно разпоредбите на ЗДДС, неотменимо и задължително условие за признаване правото на приспадане на данъчен кредит за получателя, е наличието на действително получени стоки/услуги по облагаеми доставки. Съгласно чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, правото на данъчен кредит е неразделно свързано с получаването на стоки или услуги по облагаема доставка. Тълкуването на материалноправните разпоредби налага извода, че реалното извършване на облагаема доставка е задължително условие за възникване правото на приспадане на данъчен кредит. Наличието на реална доставка не се доказва само с издаване на първичен счетоводен документ. В общия случай доказването на реална доставка на услуга изисква доказване на потенциалната възможност на доставчика да извърши услугите, в това число наличие на материална, техническа и кадрова обезпеченост, както и доказване на самото изпълнение на услугите, наличието на резултат и ползването му от получателя.

Представените от жалбоподателя в хода на ревизията доказателства установяват, че доставките са правилно документирани, осчетоводени и разплатени. Фактурите притежават изискуемите реквизити и са посочени в дневника за продажби на доставчиците и в СД по ЗДДС за съответните периоди. ДДС е правилно начислен и разчетен с бюджета. В доказателствената съвкупност се съдържат кореспондиращи си търговски, данъчни, платежни и счетоводни документи, които водят до извода, че доставките, по които жалбоподателят е приспаднал данъчен кредит са действително осъществени.

Предвид задължението на националните съдебни и административни органи служебно да установят въз основа на обективни данни, че позоваването на правото на приспадане на данъчен кредит е с измамна цел или с цел злоупотреба с право, в процесния ревизионен акт няма конкретни констатации за нарушения или измама от страна на задълженото лице, не са събирани доказателства в тази насока и не са обсъждани наличието на обективни данни за такива. Доказателствата по делото сочат, че ревизираното лице е добросъвестно и не може да бъде държано за отговорно за поведението на своя доставчик.

С оглед спазването от жалбоподателя на формалните предпоставки за упражняване правото му на данъчен кредит РА следва да бъде отменен в частта му относно непризнат данъчен кредит в размер на 2180.00 лв. по фактури на [фирма] с ЕИК[ЕИК] и са начислени лихви за просрочие.

Съдът намира, че жалбата е неоснователна, а оспореният РА е материално законосъобразен досежно определените лихви за данъчен период м. 10.2017 г. Правилно органите по приходите са определили, че ревизираното лице неправомерно е ползвало данъчен кредит общо в размер на 528.00 лева по фактура № [ЕГН]/30.10.2017г. на стойност 2640 лева, издадена от [фирма], която е сторнирана при проверката, предшестваща ревизията. РА в тази част се явява правилен и

законосъобразен, като за периода се дължат лихви за закъснение на основание чл.175, ал.1 от ДОПК и чл.1 от ЗЛВДТДПДВ за периода от 15.11.2017г. до 15.08.2018г. в размер на 40.19 лева.

Предвид изхода на спора, искането на жалбоподателя, направено с жалбата за присъждане на разноските по делото, съдът намира за основателно. В хода на съдебното производство жалбоподателят е направил действителни разноски в размер на 50 лева за внесена държавна такса.

Водим от горното, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Ревизионен акт /РА/ №Р-22220618007969-091-001/26.07.2019г., издаден от Р. Р. Б. – орган, възложил ревизията и Методи К. М. – ръководител на ревизията, потвърден и изменен с Решение № 1789/22.10.2019г., издадено от Директор на Дирекция "ОДОП" С., с която на [фирма]- [населено място], представлявано от управителя В. Х. Т. не е признато право на данъчен кредит в размер на 2180.00 лв. по фактури на [фирма] с ЕИК[ЕИК] и са начислени лихви за просрочие.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма]- [населено място], представлявано от управителя В. Х. Т. срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22220618007969-091-001/26.07.2019г., издаден от Р. Р. Б. – орган, възложил ревизията и Методи К. М. – ръководител на ревизията, потвърден и изменен с Решение № 1789/22.10.2019г., издадено от Директор на Дирекция "ОДОП" С., в частта му, с която на [фирма]- [населено място], представлявано от управителя В. Х. Т. са определени лихви в размер на 40.19 лв. за неправомерно ползване на данъчен кредит по фактури, издадени от [фирма] за данъчен период м. 10.2017 г.

ОСЪЖДА Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] при ЦУ на НАП да заплати на „ [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място],[жк], [жилищен адрес] представлявано от управителя В. Х. Т. сумата от 50 лева, представляваща сторените по делото разноски.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщението до страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: